V E N D I M
Nr.29, datë 13.10.2003

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Zija Vuci	Anëtar i " "
Alfred Karamuço	Anëtar i " "
Kristofor Peçi	Anëtar i " "
Kujtim Puto	Anëtar i " "
Petrit Plloçi	Anëtar i " "
Sokol Sadushi	Anëtar i " "
Xhezair Zaganjori	Anëtar i " "
Gjergj Sauli	Anëtar i " "

me sekretare Arbenka Lalica, në datë 30.6.2003 mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.28 Akti që i përket:

KËRKUES: SERVET LIBOHOVA, përfaqësuar nga avokati Abaz Brati, me prokurë.
SUBJEKTE TE INTERESUARA:
1. ILIR THANA, në mungesë.
2. AGJENCIA KOMBËTARE E PRIVATIZIMIT, në mungesë.
3. KOMISIONI I KTHIMIT DHE KOMPENSIMIT TË PRONAVE PRANË QARKUT TIRANË, në mungesë.
4. DREJTORIA E SHËRBIMEVE QEVERITARE, në mungesë.
OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetues i vendimit nr.1399, datë 20.12.2001 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.
BAZA LIGJORE: Nenet 41, 42 dhe 131/f të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë, si dhe neni 6 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.
Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe për shfuqizimin si antikushtetues të vendimit të mësipërm:

- Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka zhvilluar një proces jo të rregullt ligjor, sepse vendimin e ka marrë jashtë rregullave të përcaktuara në nenet 472 dhe 485 të Kodit të Procedurës Civile.
- Shkeljet e lejuara kanë mohuar të drejtën e pronës së kërkuesit që është një e drejtë themelore kushtetuese.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Gjergj Sauli, përfaqësuesin e kërkuesit dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Kërkuesit Servet Libohova dhe trashëgimtarëve të tjerë të ish-pronarit Ihsan Libohova, me vendimin nr.135, datë 12.6.1995 të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave pranë Bashkisë Tiranë, u është kthyer një vilë me anekset përkatëse, ku përfshihet edhe objekti i quajtur magazina nr.2. Kthimi i kësaj magazine është bërë nga komisioni në kohën kur ajo ishte shitur nga Drejtoria e Shërbimeve Qeveritare me kontratën e datës 23.4.1992 në favor të subjektit të interesuar, Ilir Thana.
Kërkuesi së bashku me trashëgimtarët e tjerë, bazuar në vendimin e mësipërm të komisionit, kanë kërkuar me padi kundër subjektit të interesuar dhe Drejtorisë së Shërbimeve Qeveritare

pavlefshmërinë e kontratës së shitjes së magazinës, njohjen e pronësisë së tyre mbi këtë objekt dhe kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme.

Subjekti i interesuar, duke pretenduar se është pronar i ligjshëm i magazinës, ka kërkuar me kundërpadi në gjykatë, anulimin e vendimit të mësipërm të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave.

Fillimisht, gjykata e rrethit ka vendosur pranimin e padisë dhe rrëzimin e kundërpadisë, vendim të cilin e ka lënë në fuqi gjykata e apelit, por të dy këto vendime i ka prishur Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, duke e kthyer çështjen për rigjykim në Gjykatën e Apelit Tiranë, e cila me vendimin nr.16, datë 14.7.2000 ka pranuar padinë dhe ka rrëzuar kundërpadinë.

Në bazë të rekursit të subjektit të interesuar, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.1399, datë 20.12.2001, e ka gjykuar çështjen në fakt dhe ka vendosur rrëzimin e padisë dhe pranimin e kundërpadisë.

Gjykata Kushtetuese çmon se kërkesa e paraqitur nga kërkuesi është e drejtë dhe duhet pranuar, sepse Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka zhvilluar një proces jo të rregullt ligjor. Kolegji Civil i kësaj Gjykate ka pranuar shkaqet e rekursit dhe ka bërë vlerësimin e provave, duke u shprehur se: "... nga aktet shkresore që gjykata e apelit ka administruar ... prona objekt konflikti nuk është vërtetuar të ketë qenë në pronësi të trashëgimlënësit të paditësve ..." ose se: "... me këto akte nuk provohet që Ihsan Libohova krahas truallit dhe shtëpisë prej 20 dhomash të ketë pasur në pronësi edhe objektin e konfliktit ...", që është magazina nr.2.

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, duke vënë në diskutim problemet e ngritura në rekurs, ka pranuar një pjesë të provave e fakteve, kurse pjesën tjetër të tyre nuk e ka pranuar ose nuk e ka përmendur fare. Si rezultat i një rivlerësimi të tillë të provave, Kolegji ka marrë një vendim të kundërt me atë të gjykatës së apelit, duke vepruar në kundërshtim edhe me praktikën gjyqësore të reflektuar në vendimet unifikuese të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, sipas së cilës, në zbatim të nenit 472 të Kodit të Procedurës Civile, rekurset e bëra për prishjen e vendimeve për vlerësimin e gabuar të provave i ka lënë jashtë kufijve të shqyrtimit të kësaj Gjykate.

Vendimi i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë vjen në kundërshtim edhe me kërkesat e nenit 485 të Kodit të Procedurës Civile, sepse me prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe gjykimin e çështjes në fakt, Kolegji ka vendosur rrëzimin e padisë dhe pranimin e kundërpadisë, në kushtet kur kjo dispozitë nuk parashikon të drejtën e kolegjit që, mbi bazën e vlerësimit të provave, të prishë vendimet e gjykatës së faktit e të apelit dhe të zgjidhë vetë çështjen.

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, duke vlerësuar provat e administruara në të kundërtën e vlerësimit që u ka bërë atyre gjykata e apelit dhe duke e zgjidhur vetë çështjen, krejt ndryshe ka lejuar shkeljen e të drejtës së pronës së kërkuesit, e cila është një e drejtë themelore, nëpërmjet një procesi jo të rregullt ligjor, parashikuar në nenin 42 të Kushtetutës dhe në nenin 6 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", me shumicë votash,

VENDOSI:

- Shfuqizimin si antikushtetues të vendimit nr.1399, datë 20.12.2001 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.
- Dërgimin e çështjes për rishqyrtim Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.